

Mass media, a władza totalitarna w Korei Północnej

Korea Północna jest jednym z najbardziej zamkniętych oraz totalitarnych państw na świecie. Jest to kraj jednopartyjny, który jest rządzony przez Koreańską Partię Pracy wraz z dominującą rolą rodziny Kimów. Mimo że państwo według swojej konstytucji jest republiką socjalistyczną, to w rzeczywistości jest to państwo totalitarne z dyktaturą autokratyczną. Konstytucja również zapewnia wolność słowa oraz wypowiedzi, lecz niestety nie jest to praktykowane w życiu codziennym Koreańczyków. W Korei Północnej kluczową rolę pełnią media, których głównym zadaniem jest utrzymanie władzy totalitarnej poprzez ścisłą kontrolę informacji oraz propagandę na rzecz reżimu. W tym kraju można dostrzec państwowy monopol, co oznacza, że wszystkie media są kontrolowane przez rząd oraz nie istnieją żadne niezależne źródła informacji. Odbiorniki radiowe są dokładnie sprawdzane przez policję, jako że te odbierające kanały zagraniczne są zabronione w państwie. Większość stacji zagranicznych jest zagłuszana, ponieważ uważa się je za wrogie wobec reżimu. Prasa koreańska od samego początku była poddawana presji silnej kontroli politycznej oraz nawet bezpośredniej cenzurze. Na samym początku nad prasą czuwał dwór królewski, później Japończycy – po aneksji w 1910 roku, a następnie rodzime władze autorytarne. Nie tylko teraz, ale również w przeszłości, na przykład w latach 90 XXw. prasa była praktycznie ograniczana. Często również koreańscy dziennikarze walczyli o samodzielność, krytykując działania rządu, lecz nie przynosiło to rezultatów – pisma polityczne były likwidowane, a redaktorzy więzieni.

Główne media to:

- Rodong Sinmun – oficjalna gazeta Koreańskiej Partii Pracy
- Koreańska Centralna Agencja Prasowa - państwowa agencja prasowa
- Koreańska Centralna Telewizja - państwowa telewizja

Każda informacja, która ma zostać opublikowana, musi przejść przez cenzurę ze strony władz. Treści, które są udostępniane na platformach społecznościowych, w gazetach, bądź w telewizji zdecydowanie muszą być zgodne z wartościami i poglądami, które przekazuje partia dominująca. Celem mediów również ma być kreowanie wyidealizowanego wizerunku państwa i ukrywanie nieprawidłowości, które dzieją się wewnątrz kraju. Media w totalitarnym państwie – Korei Północnej, służą również jako narzędzie propagandy. Media

mają za zadanie promować ideologię dżucze¹, czyli podkreślenie samodzielności oraz suwerenności Korei Północnej oraz kult jednostki rodziny Kimów, który często jest spotykany w państwie totalitarnym. Kim Dzong Un, który obecnie pełni funkcję przywódcy Korei Północnej, podobnie jak jego ojciec - Kim Dzong Il oraz dziadek - Kim Ir Sen, jest przedstawiany jako osoba wszechwiedząca i nieomylna, która jak najlepiej dowodzi państwem. Jego wizerunek jest widoczny praktycznie wszędzie, począwszy od gazet, kończąc na codziennych wydaniach wiadomości. Poprzez narzucanie społeczeństwu koreańskiemu pochlebnych informacji dotyczących przywódcy oraz kreowaniu pozytywnie jego wizerunku, reżim w państwie szerzy zaufanie wśród obywateli, a społeczeństwo północnokoreańskie w ciągu dalszym pozostaje odcięte od rzeczywistości.

Propaganda, która współtowarzyszy mediom również ma za zadanie przedstawić zewnętrznych wrogów. Główne państwa, które są przedstawiane za wrogów to Stany Zjednoczone, Korea Południowa oraz Japonia. Jeśli chodzi o USA napięcie rozpoczęło się w 1950 roku, kiedy to Korea Północna zaatakowała Koreę Południową, a Stany Zjednoczone postanowiły w ramach ONZ wesprzeć Koreę Południową. USA nałożyło również sankcje na Koreę Północną, zarówno gospodarcze, jak i finansowe, co również było jedną z przyczyn napięcia między tymi państwami. Wojna między Koreą Północną a Południową formalnie nadal się nie skończyła. Oba kraje są od siebie oddzielone oraz pilnie strzeżone. Na terenach Korei Południowej można również dostrzec obecność wojsk amerykańskich, które dla Korei Północnej są zagrożeniem. Z kolei napięcie między Koreą Północną a Japonią w głównej mierze spowodowane jest brutalną okupacją Korei przez Japonie w latach 1910-1945. Te wydarzenia zdecydowanie odcisnęły piętno na społeczeństwie Korei Północnej. Korea Północna przede wszystkim te trzy państwa przedstawia w mediach jako zewnętrzne zagrożenie dla kraju.

Kolejnym aspektem, który pokazuje brak wolności i szerokie ograniczenia w państwie Korei Północnej jest system edukacji. Wraz z oświatą łączy się indoktrynacja, która jest szerzona w kraju. Od najmłodszych lat dzieci są poddawane procesowi, którego celem jest narzucanie i wpojenie człowiekowi określonych ideologii, w szczególności politycznych. Dzieci są uczone od samego początku o wielkości Korei Północnej, jej osiągnięciach naukowych, czy też gospodarczych, które bardzo często są zwyczajnie wyolbrzymiane lub

¹ Czym jest dżucze? <https://forsal.pl/artykuly/1069835,dzucze-czyli-samowystarczalnosc-po-polnocnokoreansku-panstwo-wzywa-do-wzmocnienia-potencjalu-nuklearnego.html>, (dostęp: 26.05.2024)

sfalszowane. Młode osoby w placówkach uczą się pieśni pochwalnych dla Kimów oraz historii, która niestety jest zniekształcona i dostosowana do poglądów władz. Z koreańskich mediów, nie tylko najmłodszy, ale również dorosłe osoby, dowiadują się informacji, tylko takich, które chce przekazać władza, i które nie muszą być prawdziwe. Władze mają na celu manipulowanie faktami, aby osiągnąć swój zamierzony efekt.

Korea Północna jest praktycznie w całkowitej izolacji od reszty świata pod względem dostępu do Internetu. Internet jest ograniczony oraz kontrolowany przez rząd. Państwo posiada lokalną sieć intranetową, nazwaną Kwangmyong. To łącze jest odseparowane od reszty państw oraz posiada tylko treści akceptowane przez władze. Sieć Kwangmyong nie posiada połączenia z globalnym Internetem, co wiąże się z brakiem dostępu do międzynarodowych informacji, które mogłyby rozszerzyć wiedzę i świadomość Koreańczyków na wydarzenia międzynarodowe. Dostęp do globalnej sieci mają tylko północnokoreańskie wybrane elity państwowe. Również aktywność obywateli w Intranecie jest ściśle kontrolowana, a podejrzane zachowania oraz treści, mogą doprowadzić do kar, a nawet wyroków więzienia. Część społeczeństwa próbuje uzyskać informacje, spoza Korei, na przykład z Chin, przemycając filmy DVD, bądź nośniki USB z muzyką, czy też książkami. Natomiast gdyby społeczeństwo zostało przyłapane na nielegalnych odbiornikach, skończyłoby się to surową karą.

Podsumowując, można dostrzec, że polityka i media w Korei Północnej są ściśle ze sobą związane. Media są pod stałą kontrolą władz państwa i są weryfikowane w każdym możliwym aspekcie. Mass media są jednym z największych narzędzi propagandy. Ograniczony dostęp do źródeł spoza Korei również pokazuje, że władza Kimów pozostaje niezachwiana, a obywatele cały czas są jej wierni. Korea Północna również stale łamie prawa człowieka, co łączy się z odizolowaniem międzynarodowym.

Katarzyna Pytlik

Bibliografia:

Waldemar J. Dziak, Grażyna Strnad, Republika Korei, zarys ewolucji systemu politycznego, Warszawa 2011

Tomasz Goban-Klas, Korea historia i współczesność, Toruń 2006

B.R. Myers, Najczystsza rasa, propaganda Korei Północnej, Warszawa 2011

Źródła internetowe:

https://instytutbirm.pl/wp-content/uploads/2023/08/Hajduga-Adrianna_A-5_do_druku.pdf, (dostęp: 25.05.2024)

<https://wielkahistoria.pl/wojna-koreanska-wielki-konflikt-1950-1953/>, (dostęp: 26.05.2024)

https://pl.wikisource.org/wiki/Traktat_aneksji_Korei_przez_Japoni%C4%99_z_22_sierpnia_1910, (dostęp: 26.05.2024)

<https://forsal.pl/artykuly/1069835,dzucze-czyli-samowystarczalnosc-po-polnocnokoreansku-panstwo-wzywa-do-wzmocnienia-potencjalu-nuklearnego.html>, (dostęp: 26.05.2024)